

SANČEVIĆ, Zdravko

Rodio se 20. siječnja 1931. u Crkvenoj, u tesličkom kotaru, u obitelji jednoga od jačih tvorničara i privrednika (iskorištavanje drveta) u Bosni i izvoznika u zemlje Sredozemlja.

Pučku školu pohađao je u Zagrebu, Beogradu i Brčkom. Srednju školu je prekinuo u Zagrebu, a u dobi od 14 godina s roditeljima je morao (1945.) u prognanstvo. Živi tri godine u Italiji, nastavlja srednju školu u Rimu i Napulju, a 1948. stiže u Venezuelu i završava je u Caracasu.

Kao Shellov stipendist u Colorado School of Mines, na Pennsylvania State University i na Središnjem Sveučilištu Venezuele diplomirao je kao inženjer za zemno ulje, a poslije je magistrirao (1961.) i doktorirao (1976.) u istoj struci.

Radio je najodgovornije poslove u preradbi zemnog ulja u Venezueli, utemeljitelj je Naftne inženjerske škole na Središnjem sveučilištu Venezuele, gdje je također djelovao kao direktor i profesor. Član je nekoliko venezuelskih i američkih strukovnih društava.

U Hrvatskoj zajednici u Venezueli obnašao je tajničke ili predsjedničke dužnosti nacionalnih udružbi kao što su "Društvo Hrvata u Venezueli", "Hogar Croata C.A.", "Hrvatska katolička zajednica" i "Hrvatsko- Venezuelski Centar", a bio je suosnivač i poslije sabornik Hrvatskog Narodnog Vijeća. U Hrvatsku se vratio prvi put nakon 46 godina kao dobrovoljac za Hrvatsku vojsku, ali je uskoro bio imenovan ministrom iseljništva.

Sančević se počinje javljati u hrvatskim emigrantskim glasilima još kao sveučilištarac, te povremeno surađuje u časopisima kao što su "Studia Croatica", "Hrvatska Revija", a redovito u "Vjesniku Centro Croata-Venezolano", čiji je bio i dugogodišnji urednik.

Piše eseje i članke obrađujući teme iz hrvatskog jezika, kulture, povijesti i hrvatske iseljeničke stvarnosti. Posebice je zanimljivo i važno da je redovito u ljetopisnom stilu bilježio kroniku Hrvata u Venezueli. Stručne priloge je objavljivao na engleskom i španjolskom jeziku. Piše i balade.

U pripremi mu je knjiga o povijesti i životu Hrvata u Venezueli.